

Deyðasjúk ongan góðan

Hetta er 2. partur í greina-røðini, har Sosialurin viðger umstøðurnar hjá deyðasjúkum og varðandi sjúkum í Føroyum. Sum støðan er í lötuni, er tað ongin innan almanna- og heilsuverkið, sum burturav tekur sær teimum, ið eru uppgivin av læknum og bert bíða eftir deyðanum. Við øðrum orðum hava tey deyðasjúku ongan góðan í heilsuskipanini

Anna Maria Joensen, sum hevur skrivað hesa greinarøðina um viðurskiftini hjá deyðasjúkum, er 45 ár og ættað úr Havn. Í 1991 flutti hon til Danmarkar í lestrar-ørindum og kom heimaftur fyri sløkum tveimum árum síðani saman við manni og dóttur. Er útbúgvinn innan útflutning í Herning og hevur starvast í bæði fiski-vinnu og oljuvinnu. Seinni lisið norðurlenskar bókmentir og mentan á Lærda Háskúlaunum í Helsinki, har familjan búði í sløk fimm ár. Komin aftur til Dan-markar læs hon bókmentafrøði sum høvuðsgrein og minniluta-bólkar sum síðugrein á Lærda

Háskúlanum í Keypmannahavn. Anna Maria Joensen, ið sjálv hevur royndir sum avvarðandi, sigur, at endamálið við greina-røðini er breiða út vitan og kunn-leika um støðu teirra deyðasjúku, varandi sjúku og teirra avvarð-andi. Samstundis at vísa á, hvat aðalmálið í norðurlondum um heildarhugsan, heildarviðgerð og umsorgan miðar eftir. Palliativur (linnandi, men ikki lekjandi) hug-burður og umsorgan, sum hevur ment seg innan krabbameinsøkið burturav, er tað besta heilsuverkið kann bjóða varandi sjúkum. Henda sokallaða holistiska (heild-arspekiliga) tilgongdin setir

menniskjað sjálvt í miðdepilin og átti at verðið framd í verki fyri

øll varandi sjúk í Føroyum, held-ur Anna Maria Joensen.

Miðlahúsið viðger um-støður hjá deyðasjúkum
Týskvøldið 10. apríl kl. 19 verður pallborðsfundur í Miðlahúsinum um umstøður teirra deyðasjúku og varandi sjúku í Føroyum. Øll eru vælkomn at líða á og seta spurningar til luttakararnar við pallborðið, sum millum annað verða umboð fyri heilsuverkið, sjúklingafeløg og politisku skip-anina.

Onki pláss til doyggjandi

Sjúklingaráðsformaður kundi hugsa sær, at palliativa toymið á Landssjúkrahúsinum og Nærverkið við heimarøktini arbeiddu saman til tess at veita krabba-meinssjúklingum størri tryggleika og valmøguleikar

DEYÐASJÚK
Anna Maria Joensen
amac@post.olivant.fo

- Fyrr var krabbamein oft-aní ein deyðilig sjúka, ið var tengd at stórarí angist og stúran hjá teimum, sum fingi sjúkuna. Soleiðis er ikki longur. Men hóast gransking innan medisín og aðra viðgerð hevur tálmað fylgjunum av krabba, eru tað eisíni krabbasjúklingar, ið eru eru varandi sjúkir og at enda doyggjandi. Serliga hesin parturin tørvar eina samanhagandi umsorgan við serkunnleika til seg og familjuna, nakað sum er nærur ógjørígt at veita í einum effektiviseraðum

sjúkrahúsverki, sigur Jákup N. Olsen, sjúklingaráðsformaður.

Palliativa toymið ið Landssjúkrahúsið hevur í dag, líkist ikki heilt tí, sum tilmælið nevnr, har toymið skal røkka út í nærverkið. Hvat heldur tú um tað?

- Tað er spell. Møguliga liggur nakað av trupulleik-anum í, at sjúkrahúsléiðslan fokuserar uppá kuratíva við-gerð – har ein verður frískur – og júst umsorgan og røkt hoyrur undir sjúkrarøktar-frøðina burturav. Sjúklinga-ráðið er ráðgevandi eind hjá landsstýrismanninum í almanna- og heilsumálum og kann bert tilmæla loysn-ir, men krevja nakað. Vít hava strongt á at fáa eitt palliatívt toymi, og tað er sera torført at fáa nýtt virk-semi inn á fíggjarlógina. Annars er ein bólkur settur at gera tilmæli til krabba-meinsheildarætlan, og víť fara framvír at arbeiða fyri hospice hugburðinum, sigur formaðurin í Sjúklingaráð-num.

Tað at hava ávirkan og stýring av sínur egna lívi er sera umráðandi í støðuni,

- Tað er umráðandi fyri deyðasjúk og avvarðandi at sleppa at velja, hvussu tann seinasta tíðin skal forma seg, sigur Jákup N. Olsen, sjúklingaráðsformaður og nevndarformaður í Føroya Felag móti Krabbameini

Mynd: Jens Kristian Vang

tá kroppurin gerst sjúkur, og víť ikki longur hava kon-trol á tí partinum av lívi okkara. Tí er umráðandi at fáapersónligasjúkuviðgerð, so ein sjúklingur ikki gerst verri fyri og kanska alt ov tíðliga verður settur til vik-s á arbeiðsmarknaðinum og sosialt í samfelagnum.

- Persónligt tillagað við-gerð ger teg minni sjúkan. Tað er umráðandi at fáa til-lagaða viðgerð, so ein kann røkja daglígdagin við arbeiði, familju og peniga-viðurskiftum. Bara tað at kunna tilrættisleggja, nær kemoviðgerð fer fram, kann geva økt arbeiðsføri. Fært tú kemoterapi ein fríggjadag

til dømis, so kanst tú fara til arbeiðis mánadag, um alt veit væl við. Sum sjúklingur kemur tú nógv skjótari gjøg-num skipanina, og hetta sparir eisíni samfelagnum pening í síðsta enda.

Men fyri nógv kemur ein dagur, har tey ikki longur kunnu standa ímóti, og sjúk-an antin kemur aftur ella fer at gera um seg av álvara. Tá er tað kanska enn meira átroðkandi at kunna kenna, at ein valmøguleiki er. At kunnu taka avgerðina sjálv-ur, har tú vil doyggja, sigur Jákup N. Olsen.

Nógv hjáárin

Sjúklingaformaðurin greið-ir frá, at tað er avgerandi hjá krabbameinssjúklingum at sleppa at velja, hvar ein ynskir at doyggja ella bara vera undir sjúkrareguni.

- Soleiðis sum eg siggi tað í dag, er tað umráðandi fyri krabbameinssjúklingar at sleppa at velja at vera í heiminum ella á sjúkrahúsi. Hetta ber illa til í Føroyum í dag. Men eitt nú í Danmark kunnu sjúklingar velja sjálv-ir, sigur Jákup N. Olsen.

Ofta hevur verið frammi, at krabbameinssjúklingar kunnu hava nógvá pínu síðstu tíðina, tí svullir gera fortred, oyðileggja gøgn og

annað. Eisíni kann sjálv við-gerðin við kemoterapi ella heilivági geva heilt nógv hjáárin. Hesi hjáárin kunnu hjálpast við serligum heili-vági og øðrum linnandi terapisløgum. Tí er ikki líka-mikið um røktarstarvstfólk hava serútbúgving á hesum økinum.

- Røktarfólkini sjálv skulu eisíni hava frálæru og styrk fyri at læra at verja seg undir so stórum trýsti, sum tað kann vera at røkta eitt doyggjandi menniskja og tosa við tey avvarandi. Hetta kallast supervisión og er so smátt við at koma til Føroyar.

Víðari sigur Jákup N.

Palliativ umsorgan – og ella holistisk umsorgan – er ein heildarumsorgan, ið tekur støði í altjóða WHO-viðtøkum:
- ásannar lívið og sær deyðan sum eina natúrliga prosess
- hvørki framskundar ella útsetir deyðan
- linnar um pínu og onnur sjúkueyðkenni
- integrerar umsorganinna fyri sálarligu og andaligu økjum
- bjóðar sjúklingum stuðul at liva virkin, sum umstøðurnar nú loyva, fram til deyðan
- bjóðar familjuni stuðul undir sjúkrareguni og aftaná í samband við sorgina
Kelda: Tilmæli um hospice funktión 2001